

လှိုင် ဝ ဂ ဝ

မြပုလဲခင်

ရှင်သန်ခြင်းဝိညာဉ်

အပိုင်း (၁)

အမှတ်တမဲ့ဖြစ်သော်လည်း ထိုနေ့က မှတ်မှတ်ထင်ထင်ရှိသွားခဲ့သည်။ ။

မြို့ပြဒေသမဟုတ်သည့်အပြင် လူနေစည်ကားသော ကျေးလက်နေပုဒ်အရပ်လည်း မဟုတ်။

ကြည်လင်အေးမြနေသော တောသဘာဝစမ်းချောင်းနံဘေးတောင်စခန်းတစ်ခုတွင် တွေ့မြင် လိုက်သည့်ပုံရိပ်တစ်ခု။

ထိုပုံရိပ်ကို တိုးတက်နိုင်မျက်ဝန်းအကြည်ဓာတ်မှ တစ်ဆင့် ဟဒယနှလုံးသားသို့ အဆင့်ဆင့် သတင်းပို့ခြင်းခံလိုက်ရသည်။ ။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ထိုဣတ္ထိယပုံရိပ်သည် တိုးတက်နိုင်မည်သော ဆန့်ကျင်ဘက်လူသား သူ့နှလုံးသား၌ စွဲမြဲစွာ ထင်ဟပ်သွားခဲ့ချေပြီ။

အခန်း (၁)

"တောက်"

နံဘေးမှ ထိုင်နေသော ဦးထွန်းဇော်ဆတ်ခနဲတွန့်၍
စူးစမ်းသောအကြည့်ဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက် မိသည်။ ။

"လှတယ်ဗျာ"

နောက်ဆက်တွဲ စကားကြောင့် ဦးထွန်းဇော်ဆတ်ခနဲတွန့်၍ စူးစမ်း
သောအကြည့်ဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

"ဘာလဲ မနေ့က တွေ့ခဲ့တဲ့ တောပန်းလေးကို ပြောတာလားကွ"

အကြောင်းသိသူချင်းမို့ ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်ပြီးသားဖြစ်
နေဟန်တူသည်။ ။

သူ၏ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရတောင့်တသံ၏ အဖြေကို ချက်ချင်းပြောလို
က်သည်။ ။

တိုးတက်နိုင် ဘာမှ ပြန်မဖြေ။

ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် ဝန်ခံလိုက်သည်။ ။

ထိုစဉ် ဒေသခံကိုသက်နှောင်က...

"အေးကွ ငါလဲ ဒီဒေသမှာ အသွားအလာအတော်စိပ်ပါတယ်ကွာ ဒါ
ပေမဲ့ ဒီလို မိန်းကလေးကို မမြင်ဖူးဘူးဆိုတာဝန်ခံရလိမ့်မယ်"

"အဲ့ဒါဆိုတာပေါ့ဗျာ ကျွန်တော်ဖြစ်စေချင်တာက ဟာငါ့တူရာ ငါသိ
ပိသိတာပေါ့ ဒီကောင်မလေးက ဘယ်သူ ဘယ်မှာ နေတယ် ဘယ်သူ
သားသမီး ဘာညာဆိုပြီး Biography လေးရ လိုက်ရင် ခုလို တွေးစရာအ
ကြောင်းမရှိတော့ဘူး တက်နိုင်ဖျားရောက်လုပ်ရုံပဲရှိတော့တာ"

မကျေမချမ်းဖြင့် သူ့ဆန္ဒကို တိုးတက်နိုင် ဖွင့်ဟပြနေသည်။ ။

ဟုတ်တော့ဟုတ်သည် ။ မနွေက အလောတကြီး ချောင်းကို ဖြတ် ကူးစဉ် ကျောက်တုံးများ ပေါ်အလိုက်သင့် တင်နေသည့် သုံးပေအချင်းရှိ သစ်ပင်ကို ထိုးနေသော တုံးတံတားပေါ်မှ ခါးစောင်းသာ သာ ရေစီးညင် သာသလို ချောင်းကလေးအတွင်းသို့ သူပြုတ်ကျသွားခဲ့သည် ။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို မလှမ်းမကမ်းချောင်းကမ်းစပ်တွင် ယာယီတဲထိုးကာ သစ်ဖောင်ဖွဲ့နေ သော တဲစုကလေးမှ ခိုးခိုးခပ်ခပ်ရယ် သံများကြားလိုက်ရသဖြင့် ရှက်ကာ ထူပူပြီး တံတားပေါ်ဖက်၍ ပြန်အ တက်တွင် သူဆောင်းထားသော ဦးထုပ်ပါမလာမှန်းသိ၍ လှမ်းအကြည့် ကမ်းစပ်၌ ရေချိုးနေရာမှ ဆင်း၍ လိုက်ဆယ်နေသော မိန်းမပျိုတစ်ဦး ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ချောင်းအတိုင်း မလိုက်တော့ဘဲ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးကာ သူ့ဦးထုပ်ကို သွားရောက်လက်ခံယူလိုက်သည် ။

"ကျေးဇူးပဲနော်"ဟူသော စကားကို နှုတ်မှ မထွက်နိုင်အောင် တိုးတက်နိုင် ငေးကြောင် ကြောင်ကြီးဖြစ်သွားမိသည် အထိ အလှတရားက ဖမ်းစားအနိုင်ယူသွားသည် ။

ညို့မျက်ဝန်းကြီးများကို ပြုံးသယောင်ပြုရင်း သူ့ဦးထုပ်ကို ကမ်းပေးပြီး ချာခနဲလှည့်ထွက်၍ ချောင်းနံဘေးဝါးရုံအောက်တွင် ဆောက်ထားသော ယာယီတဲကလေးများ ရှိရာသို့ အပြေးတစ်ပိုင်း ထွက်သွားသော ထဘီရင်လျားနှင့် မိန်းမပျိုကို ငေးကြည့်၍ မင်တက်လျက်ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည် ။

"ဟေ့ကောင်ကြီး အသက်မှ ရှိသေးရဲ့ လား"

သူ့မျက်နှာ ရှေ့လက်တရမ်းရမ်းလုပ်ရင်း ပြောလိုက်သော ဦးထွန်းဇော်ကြောင့် သူသတိဝင် သွားကာ...

"ဟာ ဦးဇော်ကလဲ ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

ရှက် ရယ်ရယ်ရင်း ကမန်းကတန်းနှင့် ရှေ့မှ လမ်းပြကိုသက်နောင်
နောက်သို့ ခြေလှမ်းသွက် သွက်လှမ်းရင်း လိုက်သွားခဲ့သည်။ ။

သို့ရာတွင် ..

အမှတ်တမဲ့မြင်ခဲ့ရသော ထိုမိန်းကလေး၏ ရုပ်သွင်သည် တိုးတက်နီ
င်၏ နှလုံးသားထဲတွင် မှတ်မှတ်ထင်ထင် မှတ်ပုံတင်ပြီးသားဖြစ်သွားသ
ည် ကိုမူ ထိုအချိန်အတောအတွင်းက မည်သူမျှ မရိပ် စားမိလိုက်ကြပေ။

အခန်း (၂)

"ဖေကြီး ဒီကိစ္စကိုတော့ ကျွန်မ သဘောမကျဘူးရှင်"

ဒေါ်သီရိစိုးက လက်ထဲရှိ တပျောက်ပျောက်စိပ်နေသော ပုတီးအား အစိပ်ရပ်လိုက်ပြီး လက်ယာလက်တွင် ပတ်ရင်း ကန့်ကွက်စကားကို ဆိုလိုက်သည်။ ။

"ဘာလဲကွ မင်းဟာက အရင်းမရှိ အဖျားမရှိ"

ဦးတိုးရှိန်က ဇနီးသည် ၏ စကားအစကို မရှင်းသဖြင့် သတင်းစာဖတ်နေရာမှ သတင်းစာကို အသာနှိမ့်ကာ စာကြည့်မျက်မှန်ပေါ်မှ ကျော်ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။ ။

"ဟုတ်တယ်လေ ရှင်သားနဲ့ ခုနက တိုင်ပင်နေတဲ့ ကိစ္စ ထွန်းဇော်တို့နဲ့ တော့ သားကိုထည့်ပေး လိုက်မယ်ဆိုတာလေ"

"ဪ...ဒါလား"

စကားအစကို သဘောပေါက်သွားသဖြင့် ဦးတိုးရှိန် ဪဒါလားဟု ဆိုရင်း ရယ်လိုက်သည်။ ။

"ဟား...ဟား...ဟား"

"ဘာရယ်တာလဲ ရှင်နော် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကျွန်မစကားမှာ ရယ်စရာတစ်ခွန်းမှ မပါဘူး"

ဒေါ်သီရိစိုး ကျွဲမြီးတိုသွားသည်။ ။

"ဟုတ်ပါတယ် မင်းစကားမှာ ရယ်စရာမပါပါဘူး ဒါပေမဲ့ မင်းပုတီး စိပ်ပြီး ဗုဒ္ဓနုဿတီပွားနေ လို့ ငါကသားနဲ့ တိုးတိုးတိတ်တိတ်တိုင်ပင်နေ တာ မင်းက အစအဆုံးအကုန်ကြားပြီး မကျေမချမ်း ဖြစ်နေတာကို သဘောကျလို့ ရယ်တာပါကွာ"

"ဪ ကြားတာ ရယ်စရာလား"

"ရယ်ရတာပေါ့ မင်းဥစ္စာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်မှာ အာရုံမရောက်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အာရုံရောက် နေတာကိုး"

"ရှင်နော် စကားကို တောရောက်တောင်ရောက်ဖြစ်အောင် မလုပ်နဲ့ ခုနကိစ္စကို ကျွန်မ သဘောမတူဘူး ဒါလိုရင်းပဲ"

"အလိုဗျာ ထွန်းဇော်တို့ အဖွဲ့ ပဲခူးရိုးမထဲသွားပြီး သစ်ကွက်ကြည့်မယ် အဲ့ဒါ မင်းသားကလိုက် ချင်လို့ ပူဆာတယ် ငါကခွင့်ပြုတယ် မင်းက သဘောမတူဘူးဆိုရင် မင်းသားနဲ့ မင်းဆက်ဆွေးနွေး ငါကတော့ သဘောတူတယ် ဒါပဲ"

ဦးတိုးရှိန် ယတိပြတ်ပြောပြီး သတင်းစာကို ဆက်ဖတ်နေလိုက်သည် ။ ဒေါ်သီရိစိုး မကျေ မနပ် နှင့် ပွစိပွစိလုပ်ရင်း သားဖြစ်သူရှိရာအခန်းသို့ တက်သွားခဲ့သည်။ ။

အဖေနှင့်အမေပြောစကားများကို တိတ်တဆိတ်နားထောင်နေသော တိုးတက်နိုင်စိတ်ပူသွား သည် ။

"ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်"

လှေကားထစ်ပေါ်သို့ ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့် တက်လာရင်း
အသံမာမာဖြင့်...

"တိုးတက်နိုင်"

ဟု ခေါ်လိုက်သော မိခင်၏ ခွင့်ပြုချက်ပါမစ်ရရှိရေးအတွက် ခုတင်
ခေါင်းရင်းတွင် ချိတ်ထား သော ပုတီးကို အသာဖြုတ်ယူ၍ ခုတင်ပေါ်တွ
င် တင် ပျဉ်ထိုင်ကာ ပုတီးအလယ်မှ စတင်ပြီး အာရုံဝင် စားကာ စိပ်သ
ယောင်ပြုနေလိုက်၏။

"ကျွီ"

တံခါးတွန်းဖွင့်သံနှင့်အတူ မိခင်အခန်းထဲ လှမ်းကြည့်မည့်ဟန်ကို
တိုးတက်နိုင်မြင်ယောင် နေမိလိုက်သည် ။

"သား အမယ် ပုတီးတွေဘာတွေစိပ်လို့ ပြီးရင် မေမေဆီလာဦး"

လောလောဆယ် ပူညီပူညီလုပ်မှုဒဏ်ကို အကာအကွယ်ပြုလိုက်နိုင်
သည် ။ ဪ ဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်ခြင်းသည် အမှန်တကယ်မစိပ်ဘဲ စိပ်
ယောင်ပြုတာတောင်မှ တဒင်္ဂစိတ်ဆင်းရဲခြင်းဘေးမှ ကာကွယ်နိုင်ပါ
လားဟု တိုးတက်နိုင်အသိရှိသလောက် တွေးလိုက်မိသည် ။

ဟန်ဆောင်ပုတီးပတ်တစ်ဝက်ကို ပြီးအောင်စွတ်မှတ်စိပ်ပြီး ပုတီး
ကို ခေါင်းအုံးအောက်အ သာအယာထိုးကာ ဦးထွန်းဇော်တို့ နှင့် လိုက်ခွ
င့်ရရှိရေးအတွက် ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက်ကို တိုးတက်နိုင်ခေါင်း
ပူအောင် စဉ်းစားနေမိသည် ။ ခုနက ဖခင်ထံခွင့်ပန်စဉ်ကတော့ အလွယ်
သား...

"ဖေဖေ"

"ဘာလဲသား"

မိခင်မကြားစေရန် တိုးညှင်းစွာ ဖခင်နားကပ်ပြီး ခေါ်လိုက်သည် ။

"မနက်ဖြန် သားဦးလေးထွန်းဇော်တို့ နဲ့ ပဲခူးရိုးမဘက်လိုက်သွားချင်လို့ "

"ဟေ ဟိုတလောက ရထားတဲ့ ဆည်မြောင်းစီမံကိန်းတစ်ခုက ရေမြှုပ်သစ်ကွက် ဧရိယာထဲ ကိုလား"

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေ သုံးနှစ်အတွင်း ထုတ်ရမှာ မို့ သူတို့ အဖွဲ့အမြန် ဆုံးသွားကြည့်ကြမယ်တဲ့ "

"လိုက်သွားလေ ဘယ်နှစ်ရက်ကြာမှာ လဲ"

ခွင့်ပြုအလျင်ပေးပြီးမှ ဘယ်နှစ်ရက်ကြာမလဲဟု မေးသည် ။ အဲ့ဒီလို ချစ်ဖို့ ကောင်းသော အဖေ မျိုးဖြစ်သည် ။

"ငါးရက်လောက်ကြာမယ်ပြောတယ် အလွန်ဆုံးခုနှစ်ရက်ပဲတဲ့ "

"အေးအေးလိုက်သွားဖို့ လိုအပ်တာတွေပြင်ထားပေါ့ မင်းအမေကို အဖေပြောလိုက်မယ်"

သားအဖနှစ်ယောက်၏ တိုင်ပင်စကားက ပကတိတိုးညှင်းညင်သာသည် ။

သို့သော် ဧည့်ခန်းနှင့်ကပ်လျက် လိုက်ကာခြားထားသော ဘုရားစင်ရှေ့ထိုင်ကာ ဂုဏ်တော် ကွန်ဒြာပုတီးစိတ်နေသော မိခင်၏ သောကအာရုံမှာ အကုန်လုံးကို လုံးစေ့ပတ်စေ့ ကြားသွားဟန် ရှိသည် ။

"အင်း မေမေ့နားရဲ့ သောတအာရုံက အတော်ကောင်းနေတာပဲ ပုတီးစိပ်ပြီး သမထထိုင်တာ များ လို့ အတွင်းအားကောင်း လာပြီထင်တယ်"

တိုးတက်နိုင်မှတ်ချက်ပြုရင်း ပုတီးကိုးပတ်ခန့်အကြာအချိန်ကို ခန့်မှ

န်းပြီး မိခင်ထံ ခရီးသွား ခွင့်ရရှိရေးအတွက် အခစားဝင်ရန် ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

မကျေမနပ်နှင့် ခုတင်ပေါ်ထိုင်ကာ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်စာအုပ်ကို ဟိုလှန်ဒီလှန်လုပ်နေ သော မိခင်ကြီးနား ကပ်ထိုင်လိုက်ရင်း ချဲ့လိုက်သည်။ ။

"မေမေ သားကို ဘာပေးမလို့ ခေါ်တာလဲဟင်"

"အမယ် ပေးမယ် အားကြီးကြီးသား ထွန်းဇော်တို့ နဲ့ လိုက်မသွားနဲ့ နော် တောထဲ တောင်ထဲ ဆိုတာ အန္တရာယ်များ တယ်"

"ဟာ မေမေကလဲ သားက ကလေးမှ မဟုတ်တာ မကြာခင်ပဲ ဘွဲ့ရ တော့မယ့်ဟာကို ခုဟာက ကတိပေးပြီးသားဖြစ်နေလို့ ပါ နောက်ပြီး သိပ်မကြာပါဘူး"

မိနစ် ၂၀ခန့်အတန်ကြာ ငြင်းခုံဈေးဆစ်ပြီး တိုးတက်နိုင် နောက်ဆုံး လျှောက်လဲချက်နှင့် အနိုင်ရခဲ့လေသည်။ ။

"မေမေကလဲ သားကတောတောင်တွေထဲမှာ အန္တရာယ်မရှိအောင် အခု ပုတီးစစ်ပုံနေပြီ ပြီးရင် မေတ္တာသုတ်ရွတ်ပြီး တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ်တွေကို မေတ္တာပို့ဦးမှာ ခုတောင် ပုတီး စိပ်ပြီး ဘုရားရှိခိုးမလို့ မေမေခေါ်လို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အန္တရာယ်များ တဲ့ နေရာကိုသွားမှာ ဆိုတော့ ဘုရား တရားလုပ်ဖြစ်တာပေါ့ မေမေရယ်နော် သားကို သွားခွင့်ပြုပါ"

မိဘကို ကလန်ကဆန်ဘယ်တော့မှ မလုပ်တတ်ဘဲ သူ့ဆန္ဒကို လိုက်လျောနိုင်အောင် တောင်း ပန်တိုးလျှိုးအကြောင်း အမျိုးမျိုးအပြစ်ကင်းသော သူ့အတွက် ရလာဘ်က...

"အေး ငါ့သားက ပုတီးစိပ်နေလို့ မေမေ အံ့ဩနေရတာ ဒီခရီးအတွက်လား ဒါ ဆိုရင်တော့ ကောင်းသားပဲ တစ်သက်လုံး ဘုရားရှိခိုးဖို့ တောင် အမေကပြောမှ "

"ဟုတ်တယ် မေမေ ခရီးလမ်းချောမွေ့ဖို့ အတွက်"

"အေး ကောင်းတယ်သား ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူဟာ အရာခပ်သိမ်း အန္တရာယ်ကင်းငြိမ်းတယ် ငါ့သားမှာ ဒီလိုခံယူချက်မျိုးရှိတဲ့ အတွက် မေမေခွင့်ပြုတယ်"

တိုးတက်နိုင် ထခုန်မိမတတ် ဝမ်းသာသွားသော်လည်း မိခင်မရိပ်မိစေရန် ငြိမ်ကုတ်နေရ သည် ။

"ဒါပေမဲ့"

တိုးတက်နိုင် ရင်ထိတ်သွားရပြန်သည် ။

"ငါ့သား အန္တရယ်ပိုကင်းဖို့ အတွက် ဂါထာလေးတစ်ခုတော့ ကျက်သွား သွားရင်းလာရင်း ရွတ်သွားနော် ဒါဆို မေမေ စိတ်ချမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ မေမေ ဘယ်ဂါထာလဲ"

"ခဏနေဦး"

ပြောပြောဆိုဆို မိခင်က အခန်းထောင့်စာအုပ်စင်လေးပေါ်မှ ဘုရားစာအုပ်အသေးလေးတစ် အုပ် ထုတ်လာသည် ။

"ဓာရဏပရိတ်လေ သားရဲ့ "

"ဟာ သားမှ မရသေးတာ"

"လိုက်ဆိုလေ မေမေအသံထွက်ရအောင် သင်ပေးမယ်"

"ဟုတ်"

"ဗုဒ္ဓါနံဇီဝိတဿ နသက္ကာဂေနစိ အန္တရာလောကတုံ"

"ဗုဒ္ဓနံ..."

ထိုညက တိုးတက်နိုင် စာရဏပရိတ်တော်ကို ၁၅ခေါက်ခန့် အသံထွက်မှန်အောင် လေ့ကျင့် လိုက်ရသည်။ ။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ တိုးတက်နိုင်မည်ညးည။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘုရား တရားတော်များ ၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ယုံကြည်ကိုးစားပြီးသားဖြစ်၍ လိုလိုလားလားပင် လေ့ကျင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။

မိခင်ဒေါ်သီရိစိုးက သားဖြစ်သူ၏ စိတ်ပါဝင်စားစွာ ရွတ်ဖတ်လေ့ကျင့်နေမှုကို ဝီတိပြီးဖြင့် ကြည့်ရင်း...

"ကိုင်း သား သွားနားတော့ အဲ ဒီစာအုပ်လေးကို အိပ်ဆောင်အဖြစ် ယူသွား ကားစီးရင်း ဖြစ်စေ နားနေရင်းဖြစ်စေ သတိရရင် ရသလိုသာ ရွတ်ဖတ်ပေတော့"

"ဟုတ်ကဲ့ မေမေ"

မိခင်ကို ဦးချပြီး စာအုပ်လေးကို တရိုတသေယူကာ သူ့အခန်းသို့ပြန်ခဲ့သည်။ ။

အောက်ထပ်မှ ဖခင်ဦးတိုးရှိန်ကတော့ ဒေါ်သီရိစိုးထံမှ ပူညံပူညံသံ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိသော အခြေအနေကို လေ့လာသုံးသပ်မိပြီး ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်မိသည်။ ။

သားဖြစ်သူ အချွဲကောင်း၍ ဒေါ်သီရိစိုးလိုက်လျောလိုက်ရပြီဟု ဒီကောင် ဖအေတူသား...
